

Nr 38.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående efterskänkande av kronans rätt till danaarv efter smedsläpman Nils Gustaf Karlsson från Gävle; given Stockholms slott den 6 december 1912.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter smedsläpman Nils Gustaf Karlsson från Gävle må efterskännas till förmån för änkan Emilia Charlotta Karlsson, född Sundstedt, i nämnda stad.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Theodor Adelswärd.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 december
1912.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve EHRENSVÄRD,
Statsråden: PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
friherre ADELWÄRD,
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet friherre Adelswärd anförde:

Den 4 augusti 1909 avled i Gävle smedarbetaren Nils Gustaf Karlsson och efterlämnade såsom stärbhusdelägare änkan, Emilia Charlotta Karlsson, född Sundstedt, men inga kända arvingar. Boets behållning, som enligt bouppteckningen uppgick till 246 kronor 11 öre, övertogs av änkan på grund av ett den 6 april 1904 av den avlidne upprättat testamentariskt förordnande till hennes förmån.

Detta testamente blev icke bevakat; och då inom natt och år efter Karlssons död icke någon arvinge efter honom givit sig tillkänna, framställde kammaradvokatfiskalsämbetet å kronans vägnar anspråk på hälften av behållningen i boet såsom danaarv.

I en till Kungl. Maj:t ingiven skrift har emellertid änkan Karlsson, med förmälan att hon, som trott sig ensam berättigad till den obetydliga kvarlåtenskapen efter sin man, avyttrat densamma och använt de därför influtna medlen till sitt uppehälle, anhållit, att då hon saknade möjlighet att ens till någon del redovisa danaarvet, kronans rätt därtill måtte efterskänkas till hennes förmån.

Kungl. Maj:ts befallningshavande i Gävleborgs län har i infordrat underdånigt utlåtande åberopat ett av magistraten i Gävle avgivet yttrande, däri hemställts, att ansökningen måtte av billighetsskäl bifallas.

Jämväl kammaradvokatfiskalsämbetet har på nådig befallning yttrat sig och därvid med hänsyn till sökandens knappa ekonomiska omständigheter och då det syntes hava varit den avlidnes vilja, att sökanden skulle efter hans död bekomma hela kvarlåtenskapen, tillstyrkt den gjorda framställningen.

Med avseende å vad i ärendet förekommit, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgiva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarvsmedel må efterskänkas till förmån för sökanden.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till Riksdagen avlätas av den lydelse, bil. litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnar Schumacher.